

Si Ahumada aixequés el cap

L'altre dia vaig trobar-me amb un oficial de la Guàrdia Civil que feia temps que no veia. L'home treia fum pels queixals. Vam parlar dels últims esdeveniments polític-jurídics i després de pregar-me que no ho posés en boca seva perquè li cauria un sermó de cal déu, es va sincerar. "Mira, siguem clars -va dir-, diguin el que diguin els de dalt, la realitat és que el cos està fet una braga. Portem una temporada llarga d'escàndols que no para i que està afectant molt la moral dels membres d'aquesta institució. Anys enrere, la gent, quan veia una parella de la Guàrdia Civil la mirava amb més por que respecte. Això era dolent, és clar. Però ara la cosa ha canviat. Després de tot el que està sortint, ara, quan ens veuen quasi bé es riuen. I així tampoc anem enlloc".

Deu ser cert. La Benemérita porta més de dos anys que no guanya per a ensurts. Si el duc d'Ahumada, el fundador de la institució armada, un home més seriós que un pal, aixequés el cap i veiés el que està passant, estic segur que li donaria un patatum i la tornaria a palmar de cop. Ell, que va entrenar als seus guàrdies especialment per defensar els terratinents andalusos i perseguir els bandolers per camins i dreces, és a dir, per sembrar el terror entre els dolents, els trobaria ara fets un embolic ideològic, desmotivats preparant-se psicològicament, setmana sí, setmana no, per passar davant dels jutges de l'Audiència Nacional que, per postres, si s'escau els envien a la garjola una temporada. Cosa mai vista.

El daltabaix va començar amb allò de la UCIFA, la unitat central antidroga, que va haver de ser desmantellada de pressa i corrents després de provar-se que, els components, tots agents d'elit, preparats en mil i un curset de la DEA, tenia el perillós costum de pagar els confidents amb droga que provenia de les mateixes captures efectuades. Va continuar amb el processament, fugida i posterior captura-enganyifa de Luis Roldán, primer director civil dels tricorns i que va aprofitar l'avinentesa per posar de costat, en els seus comptes bancaris, unes pessetes provinents de comissions il·legals per obres i serveis

realitzats en casernes de la institució. Amb el procés i engarjolament del general Enrique Rodríguez Galindo, un croat de la lluita antiterrorista, condecorat per tota classe d'operacions secretes -més o menys brutes- implicat, segons el jutge Gómez de Liano, en el segrest, interrogatori i assassinat dels refugiats bascos Lasa i Zabala. Amb el descobriment pel gran públic que llegeix la premsa del cor de la tècnica que tenia el marit de Rocío, la filla de la folklòrica Rocío Jurado, un jove guàrdia civil de trànsit destinat a Argentina, per embutxacar-se il·legalment

les multes que posava a ciutadans estrangers que circulaven per les nostres carreteres... I amb una munió de casos escandalosos més on apareixen embolicats guàrdies civils de totes graduacions.

Qui podia pensar, per no anar més lluny, que arribaria un dia on, un sots-oficial de la Guàrdia Civil com Dorado Villalobos membre destacadíssim dels sinistres equips antiterroristes de la caserna d'Intxaurondo, fidel subordinat del general Rodríguez Galindo i acusat de ser qui va disparar un tret al clatell de Lasa i Zabala, proclamés als quatre vents que era homosexual practicant i, des de la presó on està engarjolat, es dedicués fins i tot a escriure cartes al diari "homo" de Madrid anomenat *ShanGay Express* on afirma que "quan reconec que sóc militar i gai em

sento orgullós". Dorado Villalobos, company de causa de Bayo i de Gómez Nieto, informa en els seus escrits que, dels quaranta veïns que té de mòdul penitenciari -tots militars i guàrdies civils-, "cinc ens reconeixem gais i si comptem els reprimits, que n'hi ha alguns, superem la mitjana". I li envia un homenatge a la seva parella des de fa nou anys -un altre gai que no para de fer barrila davant l'Audiència Nacional amb una pancarta en favor del seu nuvi-, "amb tot el meu amor i estima, per lluitar com un autèntic cònjuge pels nostres drets i per la meva situació".

No hi ha dubte que la Guàrdia Civil ha perdut imatge. I encara hi ha molts temes sobre la taula dels magistrats per encetar que no milloraran el panorama. Apanyar-ho sembla difícil. O impensable. Per això, segurament, el que vaig trobar-me estava rabiós. Per això, segurament, el duc d'Ahumada no es decideix a aixecar el cap. ■

XAVIER VINADER

"No hi ha dubte que la Guàrdia Civil ha perdut imatge. I encara hi ha molts temes sobre la taula dels magistrats per encetar que no milloraran el panorama. Apanyar-ho sembla difícil."